

Skarga wniesiona w dniu 19 maja 2011 r. — El Gazerly przeciwko Radzie

(Sprawa T-266/11)

(2011/C 219/31)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Naglaa Abdallah El Gazerly (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: D. Pannick, QC (Queen's Counsel), R. Lödf, Barrister, i M. O'Kane, Solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2011/172/WPZiB z dnia 21 marca 2011 r. dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Egipcie (Dz.U. 2011 L 76, s. 63) w zakresie, w jakim dotyczy skarżącej;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (UE) nr 270/2011 z dnia 21 marca 2011 r. w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Egipcie (Dz.U. 2011 L 76, s. 4), wdrażającego decyzję Rady 2011/172/WPZiB, w zakresie, w jakim dotyczy skarżącej;
- zasądzenie od pozwanej odszkodowania w wysokości 10 000 EUR;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, że art. 29 TEU jest błędną lub niewystarczającą podstawą prawną decyzji Rady 2011/172/WPZiB, ponieważ:
 - przywołana decyzja nie realizuje celu z zakresu polityki zagranicznej;
 - przyjęcie takiej decyzji (oraz rozporządzenia Rady (UE) nr 270/2011) stanowi nadużycie władzy; oraz
 - wpisanie nazwiska skarżącej do załącznika do decyzji Rady 2011/172/WPZiB (oraz odpowiadającego jej rozporządzenia) było nieracjonalne.

- 2) Zarzut drugi dotyczący tego, że objęcie skarżącego zakresem stosowania decyzji Rady 2011/172/WPZiB oraz rozporządzenia Rady (UE) nr 270/2011 narusza jej prawo do skutecznej ochrony sądowej.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący tego, że objęcie skarżącego zakresem stosowania decyzji Rady 2011/172/WPZiB oraz rozporządzenia Rady (UE) nr 270/2011 narusza zasadę proporcjonalności.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący tego, że skarżący poniósł szkodę będącą bezpośrednim skutkiem przyjęcia decyzji Rady 2011/172/WPZiB oraz rozporządzenia Rady (UE) nr 270/2011, którą to szkodę Unia powinna naprawić.

Skarga wniesiona w dniu 25 maja 2011 r. — ClientEarth i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-278/11)

(2011/C 219/32)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ClientEarth (Londyn, Zjednoczone Królestwo), Friends of the Earth Europe (Amsterdam, Niderlandy), Stichting Fern (Lejda, Niderlandy) i Stichting Corporate Europe Observatory (Amsterdam, Niderlandy) (przedstawiciel: adwokat P. Kirch)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że Komisja naruszyła rozporządzenie nr 1049/2001 ⁽¹⁾;
- stwierdzenie, że Komisja naruszyła konwencję z Aarhus ⁽²⁾;
- stwierdzenie, że Komisja naruszyła rozporządzenie nr 1037/2006 ⁽³⁾;
- stwierdzenie nieważności decyzji na podstawie art. 8 ust. 3 rozporządzenia nr 1049/2001, zgodnie z którym nastąpiło wydanie dorozumianej decyzji odmownej ze względu na brak odpowiedzi ze strony Komisji w podanym terminie na wniosek potwierdzający skarżących;
- wydanie nakazu sądowego zgodnie z art. 9 ust. 4 konwencji z Aarhus nakazującego Komisji udostępnienie w określonym terminie wszystkich żądanych dokumentów, chyba że podlegają one absolutnemu wyjątkowi przewidzianemu w art. 4 ust. 1 rozporządzenia nr 1049/2001;

— obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez skarżących zgodnie z art. 87 regulaminu postępowania przed Sądem, łącznie z kosztami poniesionymi przez jakichkolwiek interwenientów.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący wnoszą o stwierdzenie nieważności odmownego rozpatrzenia przez Komisję wniosku o udostępnienie dokumentów związanych z dobrowolnymi systemami certyfikacji, o których uznanie wystąpiono do Komisji na podstawie art. 18 dyrektywy 2009/28⁽⁴⁾.

Na poparcie skargi strona skarżący podnoszą siedem zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 8 ust. 2 rozporządzenia nr 1049/2001 ze względu na brak odpowiedzi Komisji w przypisanym terminie i niepodanie przez Komisję dokładnych powodów wystąpienia o przedłużenie.
- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 8 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 1049/2001 ze względu na brak odpowiedzi Komisji w przedłużonym terminie.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 7 i 8 rozporządzenia nr 1049/2001 ze względu na niepodanie przez Komisję dokładnych powodów niewydania każdego z dokumentów.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 6, 7 i 8 rozporządzenia nr 1049/2001 ze względu na nieprzedstawienie przez Komisję konkretnej, indywidualnej oceny treści każdego z dokumentów.
- 5) Zarzut piąty dotyczący naruszenia art. 4 ust. 4 konwencji z Aarhus, art. 4 ust. 2 rozporządzenia nr 1049/2001 i art. 6 rozporządzenia nr 1367/2006 ze względu na powołanie się na wyjątek związany z ochroną interesów handlowych.
- 6) Zarzut szósty dotyczący naruszenia art. 4 konwencji z Aarhus, art. 4 ust. 3 rozporządzenia nr 1049/2001 i art. 6 rozporządzenia nr 1367/2006 ze względu na zastosowanie wyjątku odnoszącego się do tego, że ujawnienie dokumentów poważnie naruszyłoby proces podejmowania decyzji przez instytucję.
- 7) Zarzut siódmy dotyczący naruszenia art. 4 ust. 6 i 7 rozporządzenia nr 1049/2001 i art. 6 rozporządzenia nr 1367/2006 ze względu na to, że Komisja nie dokonała

oceny, która część dokumentów mogła lub nie mogła zostać ujawniona, oraz oceny okresu zastosowania odpowiedniego wyjątku.

- ⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43).
- ⁽²⁾ Konwencja EKG ONZ o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska.
- ⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty (Dz.U. L 264, s. 13).
- ⁽⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywę 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz.U. L 140, s. 16).

Postanowienie Sądu z dnia 17 maja 2011 r. — *Evropaïki Dynamiki przeciwko ECHA*

(Sprawa T-542/08)⁽¹⁾

(2011/C 219/33)

Język postępowania: angielski

Prezes ósmej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 44 z 21.2.2009.

Postanowienie Sądu z dnia 7 czerwca 2011 r. — *ArcelorMittal España przeciwko Komisji*

(Sprawa T-399/10)⁽¹⁾

(2011/C 219/34)

Język postępowania: angielski

Prezes pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 301 z 6.11.2010.